

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 9.02.2016
Sayı: 286

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizdeki cezaevlerinde sağlık hizmetlerinin sunumunda yaşanan aksaklık ve eksikliklerin tespiti, hasta tutuklu ve hükümlüleri ile sağlık personelinin yaşadığı sorunların nedenlerinin belirlenmesi tutuklu ve hükümlülerin mağduriyetlerinin giderilmesi, cezaevlerinde sağlık koşullarının iyileştirilmesi için alınacak önlem ve politikaların belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

Saygılarımızla.

Candir Yücesel
Rize MU

Seyit TOGUN
Ordu

Barış KARADİMİT
Samsun

Devrim KÖK
Antalya MU.

Gülçay YEDERKİ
İstanbul MU

İrfan BAKIR
Isparta MU

Hüseyin GAMAK
Mersin

Nurhayat Altın Kaya
Bursa

Kemal Zeybek
Samsun

Musa ÇALI
Konya

Av. Elif Doğan TÜRKMEN
Adana Milletvekili

Akif HIRCI
Gaziantep

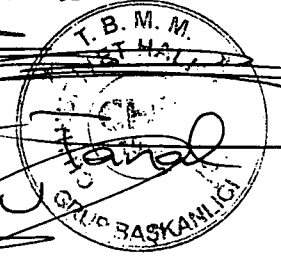
Alihan YORGICI
Hatay MU

Fatih ALTINOK

Cetin Osmangazi BUDAK

Bülent TETİM

Mehmet TETİM

286. Sayılı Meclis Araştırması Önergesinin İmza Çizelgesi

GEREKÇE

Adalet Bakanlığının açıkladığı rakamlara göre; cezaevlerinde ağır ve sürekli hastalığı sağlık kurulu raporuyla tespit edilen tutuklu ve hükümlü sayısı, 24 Aralık 2015 tarihi itibarıyla 387'dir. Bunlardan 114'ünün ise kanser hastası olduğu belirtilmektedir.

Ülkemizde sadece 5 kampüs tipi cezaevinde 50 yataklı hastane mevcutken, bin kişilik cezaevlerinde ise aile hekimi uygulaması ile haftada iki gün toplam 12 saat doktorlar cezaevlerine gelip tutuklu ve hükümlülere sağlık hizmeti vermeye çalışmaktadır. Tutuklu ve hükümlüler dilekçe vererek, muayene taleplerini iletirken, yoğunluk durumunda hastalığın aciliyetine bakılmaksızın 2-3 hafta sıra beklemek zorunda kalmaktadırlar.

Böylesine bir yoğunluk içinde olan doktorlar da; tetkik yapmadan ağrı kesici veya antidepresan vererek hastaları geri göndermek zorunda kalmaktadır. Tutuklu ve hükümlülerin cezaevlerinden hastanelere sevk edilmelerinde de benzer sıkıntılar yaşanmakta, araç ve personel yetersizliği nedeniyle sevkler de sıraya konulmaktadır.

Tüm bu uzun ve sıkıntılı sürece atlattıktan sonra hastaneye sevki gerçekleşen tutuklu ya da hükümlünün hastanede kalmasına karar verilmesi durumunda ise, yoğunlukla hastanelerin bodrum katlarında yer alan kötü şartlarda, penceresi olmayan 'mahkum koğuşu' denilen odalara yatırılmakta, tutuklu ve hükümlüler bu odalarda kalmaktansa cezaevine dönmeyi tercih etmektedirler.

Hasta mahpusların sağlık hizmetleri konusunda cezaevi ve hastanelerde yaşadıkları tüm bu olumsuzluklar, çok ciddi insan hakları ihlalleridir. Cezaevlerinde yeterli ve nitelikli sağlık hizmeti verilememesi bir anlamda işkence ve kötü muameleye denk gelen bir uygulamadır.

Devletin; bu insanları yeterli ve nitelikli bir sağlık hizmeti sunabilmesi için farklı bir yöntem geliştirmesi şarttır. Cezaevlerinde sağlık hizmetleri; özel bakım gerektiren gruplar, hukuki sorumluluklar, özlük hakları ve etik yaklaşım gibi farklı konularla yeniden ele alınmalı, cezaevlerinin toplu yaşanan yerler olması bakımından taşıdığı riskler de dikkate alınmalıdır. Verilecek sağlık hizmeti; içinde sosyal hizmet uzmanı, psikolog bulunan bir ekiple yürütülmelidir. Yukarıda belirtilen sorunları giderecek uygun bir sağlık hizmeti sunulması için yeni politikalar hayata geçirilmelidir.

Cezaevlerinde bütün görevlerin aile hekimlerine yüklenmesi de mahpuslar için olduğu kadar, hekimler içinde büyük sıkıntıdır. Hekimler, herhangi bir sertifikasyon programına dahil edilmeden kendilerini cezaevi ortamında bulmaktadırlar. Ayrı bir disiplin, yaklaşım, organizasyon gerektiren bir hekimlik dalını, organizasyonu olmayan bir sistemde yapmaya çalışan hekimler de yaşanan yoğunlukta reçete yazmaktan öteye gidememektedir.

Yukarıda bahsedilen nedenlerle; ülkemizdeki cezaevlerinde sağlık hizmetlerinin sunumunda yaşanan aksaklık ve eksikliklerin tespiti, hasta tutuklu ve hükümlüleri ile sağlık personelinin yaşadığı sorunların nedenlerinin belirlenmesi, hasta mahpusların mağduriyetinin giderilmesi, cezaevlerinde sağlık koşullarının iyileştirilmesi ve alınacak önlem ve politikaların belirlenmesi için bir Meclis Araştırması açılması uygun olacaktır.

